

عنوان مقاله:

مبانى حقوقى مسئوليت ناشى ازخسارات برمحيط زيست درحقوق ايران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست به همراه پنجمین همایش ملی جنگل ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمد آبید – استادیار گروه حقوق و فقه پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی و اسلامی

خلاصه مقاله:

احترام به محیط زیست، احترام به حقوق انسانهاست. حق بر محیط زیست امروزه از حقوق اثبات شده اشخاص است. و این حق تکلیفی را برای دیگران ایجاد می کند که می بایست آن را رعایت کنند. زرا محیط زیست از انفال، و انفال هم متعلق به عموم می باشد و اتلاف مواهب مشترک از مصادیق اتلاف مال غیر می باشد. و به عبارتی محروم کردن نسل های بعدی از انتفاع محیط زیست از مصادیق ضرر محسوب می شود. خسارت، تخریب، اتلاف، آلودگی و… محیط زیست از موارد مهم و از مسائل مستحدثه درعرصه حقوق می باشد که هنوز تمام جوانب امر روشن نشده و بروز و ظهور نظریات و مبانی مطروحه توسط اندیشمندان این حوزه مدعای این استدلال است. لکن برای پاسخگویی به مطالبات و دعاوی زیان دیده معمولا حقوق موضوعه به نظریه و یا تئوری مانند؛ خطر، تقصیر، مختلاط، تضمین حق، فرض بر تقصیرو…… که بر مبانی حقوقی خود نزدیک باشد، تکیه نموده و تصمیم گیری می نماید. با روش تحلیل محتوا موضوع به رشه تحریر درآمد. پس از مطالعه حقوق موضوعه ، مقالات و کتب معتبر به موضوع پرداخته شد. محیط زیست به طور کلی و از منظر سایر علوم مورد تحلیل و بررسی بسیاری از اندیشمندان و محقیقن قرارگرفت. لکن این مقاله به برسی مبانی حقوقی خسارت برمحیط زیست پرداخته است ، تا با بررسی مبانی حقوقی دراین موضوع به درک درستی از طرح دعوای علیه اشخاص مخرب و خسارت زننده به محیط زیست برسیم .

كلمات كليدى:

محيط زيست ،حقوق، طرح دعوا، خسارت، تخريب ، اتلاف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1956682

